

?Entre l'enveja i l'altruisme

L'enveja és una emoció complexa i universal i un comportament humà que pot ser motivat per molts factors.

Paisatges, recursos naturals per posseir o compartir.

Algunes teories suggereixen que l'enveja es pot originar a partir d'un desig per obtenir alguna cosa que una altra persona té o per evitar que algú més tingui alguna cosa que ens agradaria tenir. Una emoció arrelada al nostre tarannà biològic com a espècie. Així doncs, des de la perspectiva evolutiva i biològica, l'enveja pot haver-se desenvolupat com a mecanisme per protegir els recursos i assegurar la supervivència en entorns on els recursos eren limitats. Això podria haver contribuït a la supervivència de l'espècie, ja que l'enveja podria motivar a les persones a competir per obtenir recursos valuosos. Es podria veure com un mecanisme adaptatiu que es va desenvolupar per assegurar la supervivència i l'èxit evolutiu de la nostra espècie i, segurament, dels nostres avantpassats. No som únics, però el mateix es pot observar en molts animals que competeixen per aliments, parella i altres recursos per a la seva supervivència i la dels seus descendents. L'enveja seria com una mena d'egoisme d'espècie.

Un altre comportament humà, antagònic a l'enveja, és l'altruisme. També des d'una perspectiva evolutiva i biològica, aquest comportament implica sacrificar els propis recursos per ajudar altres individus sense esperar una recompensa directa. Això pot semblar paradoxal, ja que la teoria de la selecció natural suggereix que els comportaments altruistes no són seleccionats, ja que no ajuden a l'individu a transmetre els seus gens a la següent generació. No obstant això, hi ha diverses teories que expliquen com l'altruisme pot haver-se desenvolupat en els éssers humans. Una d'aquestes teories és la selecció de grup, que suggereix que els comportaments altruistes poden ser seleccionats si ajuden a la supervivència i la propagació del grup en el qual l'individu viu. Això podria explicar per què els humans tenen comportaments altruistes envers les seves famílies i comunitats, ja que ajudar altres membres del grup pot ajudar a garantir la supervivència del grup en el seu conjunt. I, per tant, contribuir a l'èxit reproductiu del grup i de l'espècie. Tampoc no som els únics animals amb comportaments altruistes. S'han observat, per exemple, en dofins o elefants. Molts comportaments que podem dir que són exclusivament humans, no ho són. És mostren amb quasi la mateixa complexitat en d'altres animals. Segurament, això és un clar

indicador que aquests comportaments tenen una base biològica, innata o evolutiva, segurament modulats per qüestions de tipus cultural.